

7) נעך שלא ימצא בהם ראש וסוף. דענין זה (מה שלא ימצא בהם ראש וסוף) הוא נעלה יותר גם מזה שבב"א יש יתרון מעלה שאין בזולתו. דמה שבב"א יש יתרון מעלה הוא מצד בתי' יושב (פנימי) שבבתי' החתולות ראש וסוף, ורק שבב"א אחר יש יתרון בהרגל (סוף) לגבי הראש (כי נעוץ סופן בחתולות) משא"כ ענין זה (שלא ימצא בהם ראש וסוף) הוא מצד בתי' עיצוליים (מק"ף) שאין לו כתי' ראש וסוף.

8) אמצא מזה שבכללות יש כאן ג' מדריגות. מדריגה א' היא כנס' כמו שמתלפת לעשר מדריגות, דאשיכס שבסביב וכו', מחוסב עציר עד שזאב מימין' (בלי הענין דכולכם), ומדריגה הב' הוא כמו שנעשה בהם ענין התחללות של אחר מקבל מחבירו וגם הראש מקבל מהרגל, ומדריגה הג' היא שחס' בנבתי' אחרות בתכלית עד שלא ימצא בהם ראש וסוף כלל. ויש לומר, דזהו גם מה שמביא עד שלא ימצא בהם ראש וסוף כלל. ויש מלך, דזהו ידוע, בענין ג' החוארים יעקב ורצל, יעקב (מלכות ויעקב וישראל הם בתי' קהתולות ראש ורגל, יעקב (מלכות עקב) הוא כתי' רגל, והוא מדריגה הא' דלעיל. ישראל אוהיות לי ראשין, והוא מדריגה הב' דלעיל, והתכללות באופן שכל אחד מקבל מחבירו, דכמדריגה זו גם הרגלים הם ראש (כפרס אחד) כנ"ל. משא"כ ישורון הוא מלשון שיר (שבעה) יי, שהוא מבתי' עיצוליים שאין לו ראש וסוף. וזהו מה שמביא נאון את הפסוק וזהו בישורון מלך (ישורון דוקא), לפי שענין ההתכללות וההתאחדות דכולכם הוא (לא דק שכל אחד מקבל מחבירו, אלא גם) אחרות בתכלית, עד שלא ימצא בהם ראש וסוף. וממשיר בהמאמר שזהו דרך כלל. אך דרך פרט, אין הוא דרך היחוד -

9) ע"פ קהלת ג' יא. 7) ט"ו פ"א מ"ז. 8) ברכה לג, ה. 9) ע' א' חמסא ואילך. ושהו ראש ג"כ אור"ח וישלח כרך ה' חתעז, ב. שמו"ע ע' עז ואילך. ובב"מ. 10) ראה דרמ"צ מצום ציצית (טו, ב) בשם חזו"ר. ובב"מ. 11) מקומות שנמצאו לעיל כוונע' 9. לקו"ח פרשתנו מה, א. שה"ש א, ג.

תחת ה" בלתי מובג

תחת ה" בלתי מובג

1

אחם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוקיכם ואשיכס שבסביבם גו' מחוסב עציר עד שזאב מימין. ומבאר בלקו"ח על החובב' דהיום קאי על ר"ה זה היום תחלה מעשירי, ולכן פרשה' זו קורין לעולם קודם ר"ה ומוסיף בזה כתי' אזמור ר"ה צ"ל דזהו ג"כ הטעם, על מה שפרשם זו נאמרה קרוב לסוף ספר משנה תורה, אע"פ שזה (אחם נצבים גו') ה"י ראוי להיות תחלה הספר כדאיחא במדרש, ומבאר שם שג"כ טעמים על זה דה' א בברי להורות שגם לאחר הענינים הבלתי רצוניים שג"כ תבוא ע"י אחם נצבים, ונעלה יתרון האור. וזה גופא הוא לאחר ההענינים הבלתי רצוניים, תבוא, בכדי שיהי' על ידם יתרון האור. נעוץ כ' היום קאי על ר"ה כו' ולכן הסדרה נכתבה בענין שיהי' מבאר בלקו"ח שם, שכל ניצוצי נשמות שבלשון זה הוא מרגיש, דלא רק הנושמות אלא גם ניצוצי נשמות נצבים ומתעלים במקורם הראשון בנינים זה עד לפני הו"י. דפירוש לפני הו"י הוא למעלה מהו"י. וזהו אחם נצבים היום כולכם, לאחרים כאחד, כי מצד מקורם כל הנושמות (וגם ניצוצי נשמות) הם באחדים כאחד, וממשיר בכתוב, ואשיכס שבסביבם וגו' מחוסב עציר עד שזאב מימין, שם עשר מדריגות, ואע"כ הם כולכם לאחרים כאחד, כי כל ישראל (גם לאחר שנושכו בבתי' א) מתחלקות) הם קומה שלישת. וכדוגמה אדם (אחד) שהוא בעל קומה בראש ורגלים, שאף שרגליו הם סוף המדריגה ולמטה יתרון הוא העליון ומעולה ממנו, מ"מ הרי בבתי' אחם יש שמשפיעים להראש. וכן הוא ביישראל, שם קומה אחת שלישת, שיש יתרון ומעלה לכל אחד ואחד, גם במי שהוא בבתי' ראש' שגבוה מחבירו ותבירו צריך לו, שמצד פרט זה הוא הראש'.

1) פרשתנו כטי, ט"ו. 2) מד, א. וראה ג"כ פנחס רזא ט"פ נצבים. 3) חוד"ח קלילות שבתי"ב - מגילה לא, ב. טוש"ע אור"ח סת"ח ס"ד. 4) אור"ח שבתי"ב - מגילת (ע' א' קס"ט). 5) קה"ר ע"ה"פ אג' קהלת (א, יב).

תחת ה" בלתי מובג

1) פרשתנו כטי, ט"ו. 2) מד, א. וראה ג"כ פנחס רזא ט"פ נצבים. 3) חוד"ח קלילות שבתי"ב - מגילה לא, ב. טוש"ע אור"ח סת"ח ס"ד. 4) אור"ח שבתי"ב - מגילת (ע' א' קס"ט). 5) קה"ר ע"ה"פ אג' קהלת (א, יב).

עלינו אח הכורא במניכ' בתוצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך ה'. ויש לומר, דהוה הקשר והשייכות דענין מלכיות
 דתורות ושופרות לג' המדרגות שבפסוקי אחם נצבים גו'
 גשר המדרגות (ראשיכם שבטיכם וגו') כמו שהם בבחי'
 בתולדות (בחי' יעקב רגל), כמו שהם בבחי' בולכם באופן
 תא, שכל אחד מהם הוא (בפרט אחד) בחי' ראש (בחי' שואל)
 ונמו שהם שורתי' כולכם באופן תב', שלא ימצא בהם ראש וסוף
 (בחי' שוררות). מלכיות וזכרונות שהם בחי' מלכות וז"א
 הם בדוגמת בחי' יעקב וראש, יעקב וישראל, ושופר שהוא בחי'
 בינה הכולל ז"א ומלך כאחד הוא דוגמת בחי' שורון,
 התחללות דכולכם באופן שלא ימצא ראש וסוף.

11

אחם נצבים גו', שמבאר דזה כ"ק אדמו"ר העי"צ ג'
 פירושים. פירושו א' שנוצבים הוא קיימים ועומדים
 וכדאיתא במדרשו' במלאכים נאמר שרפים עומדים ממעל לו
 ובישראל נאמר אחם נצבים היום. פירושו ב' בנצבים הוא דלא
 רק שהוא עומד על רגליו אלא שהוא גם בקומה זקופה וע"ד
 מ"ש קמה אלומתי וגם נצבה, דלא רק שהיא קמה אלא גם נצבה.
 כ"ש שרפה עם אלקים ועם אנשים וחוכמים. ויש לומר שג'
 פירושים אלו באהם נצבים שייכים הם לג' המדרגות (שבפסוקים
 אלו) יעקב ישראל וישראל. נצבים היא ברגלים. נצבים
 יעקב מלשון עקב, בחי' רגל, כי עמידה היא ברגלים. נצבים
 יעקב נצבים שייך לבחי' ישראל אומיות לי ראש, דענין הזקפה
 הוא הגבהה הראש. ונצבים מלשון נצב מלך לבחי' שורון
 והגם שמביא על זה הפסוק כי שריה עם אלקים ועם אנשים
 וחוכמים, שהוא שעם על קריאת שם ישראל, הרי הענין דישראל
 שנוגע כאן הוא לא הדרגה דישראל אומיות לי ראש כ"א הענין
 דכי שריה גו', שהוא שר ומושל על כל הענינים (דאלקים
 ואנשים), דענין זה הוא מצד בחי' ישורון.

12

16 תהלים צח, ו. 17 אזה"ח עה"פ ע' א' קפט, א' צנו,
 א' צצה ואילך. א' רא ואילך. 18 שמו"ר פט"ו, ו.
 19 וישב לד, ז. 20 מ"א כב, מח. 21 אזה"ח שם.
 22 וישלח לב, כט.

תנחת ה' בלתי מוגה

היחוד וכו' ביאר הכתוב א"ח"כ לעברך בכרית. דענין הכרית
 הוא (כמבואר בלקו"ח שם) כמו שני אזה"ח שכתובים שורותים בריה
 ביהיה שאלא תפסוק אהבתם, דמה שע"י הכרית בריה תהי' אהבתם
 אהבה נצחית, הוא לפי שענין הכרית בריה הוא ההתקשרות
 כאילו נעשו לבשר אחד, ובמילוי איך שייך שיהי' איזה הפסק
 בהאבה (ואיך צריך על זה שום היזוק כלי), כמו שאין שייך
 לפסוק אהבתו על עצמו. וכ"ה גם בענין הכרית עתה"ה וישראל
 (לעברך בכרית), שנועשו כביכול לבשר אחד, ובמילוי איך שייך
 בלל שיהי' בהאבה איזה הפסק או חלישות ח"ו. ועפ"ז מבאר
 (בלקו"ח שם) מה שארז"ל אמר הקב"ה אפרה לפני מלכיות כדי
 שתמליכנוני על ירכם זכרונות כדי שיעלה זכרונות לפני לטובה,
 ובמה ששופר שמעך הקישור והיחוד דהקב"ה וישראל באופן
 דכרית בריה, יכרלים ישראל לעובר גילוי בחי' פנימיות
 מלכותו ית' מעצמותו ומחותו דזהו אמרו לפני מלכותו, לפני
 דוקא, וע"ד אחם נצבים גו' לפני הוי"ו, ע"י זכרון הכרית,
 זכרון האהבה פנימית מעצמותו ומחותו ית' (שיעלה זכרונות
 לפני לפני דוקא), ע"י השופר, שהוא קול היוצא מפנימיות
 הלב.

10

ג' ויש לומר, דג' הענינים מלכיות זכרונות ושופרות הם בדוגמת
 המדרגות יעקב וישראל וישראל וישראל. דהנה ידוע
 בענין מלכיות זכרונות ושופרות זמלכות הם בחי'
 מלא, ובספירות הוא ספירת המלכות. זכרונות הם בחי' מונבני
 שלמעלה מהחי' ממלא וסובב דזהו מה שהיא מקור (וכוללת)
 הוא בבנינה, דבינה היא אס הנביאים שהיא מקור (וכוללת)
 לז"א ומלכות יחד. דזהו מה שהמשכה בחי' מלכיות ובחי'
 זכרונות הוא ע"י השופר, וכמאד"ל אמרו לפני מלכיות כו'
 זכרונות כו' וכמה בשופר, דובמה בשופר קאר על אמרו לפני
 זכרונות כו' וגם על אמרו לפני מלכיות כו' שפני זה וכמ"ש
 הרס"ג, דענין תח"ש בריה הוא מפני שביום זה אנו ממלכין
 על ינו -

12 ר"ה טז, א. 13 ראה אזה"ח פרישתו ע' א' רמו,
 ובהנשמך שם. המשל יו"ט שריה חוטי"ו ע' חקליו. 14 זח"א
 ריש, א. ועוד. 15 ראה אבן עזר במקומו.

תנחת ה' בלתי מוגה

